

For så vidt angår radioanlæg, der alene er indrettet til modtagning på frekvensbånd under 30 MHz eller frekvensbånd, der her i landet er anvist for amatørradio eller radiospredning, jf. forslagens nr. 1, ad § 1, stk. 1, nr. 2 og nr. 4, findes der i dag regler i bekendtgørelse nr. 541 af 4. december 1985 med senere ændringer om amatør-radiostationer henholdsvis bekendtgørelse nr. 140 af 13. marts 1974 om indretning og benyttelse af radiomodtagere.

Til nr. 3
ad § 4 a

Med den foreslåede bestemmelse gives der kommunikationsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om bl.a. markedsføring, ibrugtagning og anvendelse af de former for radiokommunikationsudstyr, som er omfattet af bindende, fælles-europæiske, tekniske forskrifter vedtaget i henhold til direktiv 91/263/EØF, jf. beskrivelsen i de almindelige bemærkninger. Bestemmelsen i radiokommunikationslovens § 1 om, at der skal indhentes tilladelse til oprettelse og drift af ethvert radiokommunikationsanlæg, vil imidlertid fortsat som udgangspunkt være gældende sideløbende med de regler, der vil blive udstedt i medfør af den foreslåede lov om teleterminaludstyr, jf. dog bemærkningerne til forslagens nr. 1, ad § 1, stk. 2.

ad § 4 b

Den hidtil førte gebyrpolitik vil blive videreført. Det vil sige, at der opkræves engangsgebyrer for typogodkendelser og individuelle frekvensanvisninger og årlige gebyrer for individuelle tilladelser og for frekvensbenyttelse. For radiotjenester, der er tilsluttet det offentlige telenet, vil der i vidt omfang gælde generelle tilladelsesordninger for de radioanlæg (terminaludstyr), der benyttes i forbindelse med tjenesten. I tilknytning til disse radiotjenester opkræves der et årligt gebyr, der relaterer sig til forbruget af frekvensspektrum. Gebyret opkræves hos operatøren af tjenesten. Denne gebyrform tilgodeser tillige et af de overordnede formål med radiokommunikationsloven, nemlig hensynet til at sikre en effektiv udnyttelse af frekvensspektret, idet operatøren dermed tilskyndes til at anvende så få frekvenser som muligt.

De fastsatte gebyrer må fra tid til anden forudses justeret, således at de medgående omkostninger ved administration af loven afspejles behørigt.

Til nr. 4

Det foreslås, at kommunikationsministeren kan bestemme, at benyttelse af radioanlæg skal ophøre,

hvis forholdene efter kommunikationsministerens skøn gør det nødvendigt. Efter den gældende lovs § 5 er der en tilsvarende adgang til at forbyde anvendelse af radioanlæg, når hensynet til statens sikkerhed gør det nødvendigt.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med forslagens nr. 2, ad § 3, stk. 2, nr. 4, jf. ovenfor.

Som led i en øget international harmonisering på radiokommunikationsområdet indføres der i disse år stadigt flere fælleseuropæiske radiosystemer. I den forbindelse skal der ske en harmonisering af frekvensanvendelsen i de enkelte lande. En sådan harmonisering sker bl.a. ved direktiver udstedt af EF's Ministerråd. Den foreslåede bestemmelse vil bl.a. kunne tænkes anvendt for at sikre Danmarks opfyldelse af internationale vedtagelser og aftaler om frekvensanvendelse, herunder EF-vedtagelser. Bestemmelse om, at radioanlæg ikke længere må anvendes, kan således bl.a. være nødvendig, hvis anlæggene oprindeligt er godkendt til brug i frekvensbånd, hvorom der senere træffes aftale om allokering til brug for andre radiotjenester og -anlæg.

Bestemmelsen kan betragtes som et supplement til forslagens nr. 2, ad § 3, stk. 2, nr. 4, hvorefter der for en tilladelse kan fastsættes vilkår om tilbagekaldelse af tilladelsen, hvormed ovennævnte hensyn i et vist omfang kan tilgodeses. Forslagets § 3, stk. 2, nr. 4, kan imidlertid vise sig uhensigtsmæssig at anvende i relation til radioanlæg, der er omfattet af generelle tilladelsesordninger. I disse tilfælde er f.eks. den frekvensmæssige forudsætning først og fremmest knyttet til godkendelsen af radioanlægget. § 5, stk. 2, omfatter derfor alle radioanlæg, herunder dem, der er undtaget fra tilladelseskravet efter § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2.

Til nr. 5

Bestemmelsen tilsigter ikke nogen ændring i den værende retstilstand. Det præciseres, at adgangen til at fastsætte bestemmelser om tavshedspligt også omfatter brugere, der benytter radioanlæg, som er undtaget fra tilladelseskravet efter § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2.

Til nr. 6

Kommunikationsministeren kan efter den gældende lovs § 3, stk. 1, fastsætte nærmere bestemmelser om vilkår for tilladelse samt om indretning og benyttelse af radioanlæg, hvortil der kræves tilladelse efter lovens § 1.

I bekendtgørelser på radiokommunikationsområdet er der fastsat bestemmelser om, at radioanlæg